

[Finansministeren.]

mel til at regulere dette Raadighedsbeløb under Hensyntagen til de Fordyrelser, som Prisstigningen og tekniske Forhold har medført. Disse Fordyrelser kan anslaaes til alt i alt at ville andrage ca. 12 Mill. Kr., og det samlede Raadighedsbeløb for de her omhandlede Anskaffelser forhøjes saaledes til ca. 32½ Mill. Kr. Da der efter Tillægsbevillingsloven for 1937—38 og Finansloven for 1938—39 vil kunne paaregnes at blive disponeret over i alt ca. 13 Mill. Kr. af de 32½ Mill. Kr., vil der herefter være tilbage Anskaffelser for i alt 19—20 Mill. Kr. Disse resterende Anskaffelser vil det nu blive muligt at fremskynde ved dertil at anvende et tilsvarende Beløb af Statslaanet.

Med Hensyn til det civile Luftværn foreslaas det, at Statens Andel i Udgifterne til de dermed forbundne Anskaffelser og Indretninger ligeledes skal kunne bestrides gennem Statslaanet. Nærmere at præcisere, hvor meget det her drejer sig om, lader sig ikke gøre paa nærværende Tidspunkt.

Til de forskellige Udgifter skal Tilslutning indhentes fra Rigsdagens Finansudvalg; uden for Rigsdagssamlingerne skal Tilslutningen kunne gives af de sidst valgte Finansudvalg. Udgifterne til de forskellige Anskaffelser inden for det fastsatte Beløb af 50 Mill. Kr. opføres paa de aarlige Bevillingslove under en særlig Konto paa Statens Formueregnskab, hvor tillige paa-løbne Lagringsomkostninger m. v. samt Renter af det til enhver Tid udlagte Beløb opføres. For den Del af det samlede Udgiftsbeløb, som ikke opvejes af Lagerbeholdningernes Realisationsværdi, vil endelig Dækning efterhaanden blive fremskaffet ved Forhøjelse af den ordinære Indkomstskat til Staten for Skatteaarene fra og med 1939—40 til og med 1948—49. Løbetiden for Statslaanet vil blive fastsat under Hensyntagen hertil.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

C. F. Sørensen: Det foreliggende Lovforslag er jo skabt af den vanskelige verdenspolitiske Situation, som vi alle kender. Hele dette Spørgsmaal om et Statslaan paa 50 Mill. Kr. er debatteret saa grundigt i Pressen og nu sidst i Folketinget, at jeg tror, det paa dette sene Tidspunkt af Rigsdagssessionen vil være upaakrævet at gaa nærmere ind paa Enkelthederne, som den højtærede Finansminister ogsaa gjorde Rede for.

Som det fremgaar af § 3 i Lovforslaget,

har dette 3 Formaal: Tilvejebringelse og Opretholdelse af Statslagre, som under ekstraordinære Forhold kan bidrage til at sikre Forsyningen med Raastoffer, Brændselsmidler, Gødningsstoffer, Reserverede m. v. Dernæst Fremskyndelse af de i § 95, sidste Stykke, i Lov Nr. 112 af 7. Maj 1937 om Hærens Ordning og § 43, sidste Stykke, i Lov Nr. 113 af 7. Maj 1937 om Søværnets Ordning omhandlede ekstraordinære Anskaffelser af Krigsmateriel og Skibsmateriel til Hæren, Flaaden og Kystdefensionen. Endelig for det tredie Bestridelse af Statens Andel i Udgifterne til de med Gennemførelsen af Lovgivningen om civilt Luftværn forbundne Anskaffelser og Indretninger.

Det er i store Træk det, det hele drejer sig om, og jeg kan, som Forholdene ligger, anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Landsting.

Hauch: Det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, hilser med Tilfredshed dette Lovforslag som et Forsøg paa at samle Rigsdagens store Partier om en mere positiv Indsats vedrørende vort Lands Forsvar. Der er her Tale baade om det civile Forsvar, om Anskaffelse af Beholdninger i en Situation, som medfører, at man ikke kan skaffe sig disse Varer udefra, og endelig en Forcering af Fremskaffelsen af det Materiel, den sidste Forsvarsordning forudsatte anskaffet i Løbet af nogle Aar. Det vilde være i høj Grad ønskeligt, om det kunde gaa os her i Landet paa dette for vort Folk saa vigtige Omraade, som det er gaaet i de fleste andre Lande, at man samlede sig i Enighed om Gennemførelsen af de Foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre Landet mod at inddrages i krigerske Forviklinger, for det er jo det eneste, en Nation som vor med de Magtmidler, vi kan raade over, er i Stand til at gøre. Men det er ogsaa særdeles betydningsfuldt, at intet paa dette Omraade forsømmes.

Jeg skal for mit Vedkommende udtale, at jeg slet ikke anser det, der sker ved denne Lejlighed, for tilstrækkeligt til at bringe denne Sag i forsvarlig Orden; ingenlunde! Vi har den Opfattelse, at meget andet maatte ske, dersom man skulde kunne udtale en saadan Fortrøstning, at nu havde vi gjort, hvad der var rimeligt, og hvad der kunde siges at være vor Pligt. Men vi ser i dette lille Lovforslag, hvis Enkeltheder jeg i øvrigt slet ikke skal komme ind paa, Begyndelsen til her i Landet at faa tilvejebragt en Tilstand, som samler Befolkningen om en forsvarlig Ordning af Landets Forsvar. Derfor kan jeg paa min